PID	UOHSX00N5SW6
Č. j.	ÚOHS-26427/2026/162
Sp. zn.	ÚOHS-R0098/2026/VZ
Datum, místo	24. 7. 2026, Brno

ROZHODNUTÍ PŘEDSEDY ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Ve správním řízení o rozkladu doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 12. 6. 2026 navrhovatelem

- uLékaře.cz, s.r.o., IČO 05341051, se sídlem Českomoravská 2408/1a, Libeň, 190 00 Praha 9,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-19356/2026/510 ze dne 28. 5. 2026, vydanému ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0220/2026/VZ ve věci návrhu navrhovatele na přezkoumání úkonů zadavatele

- Jihočeský kraj, IČO 70890650, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice, ve správním řízení zastoupeného na základě plné moci ze dne 8. 4. 2026 společností KOUKAL LEGAL, advokátní kancelář s.r.o., IČO 10800387, se sídlem Příkop 834/8, Zábrdovice, 602 00 Brno,

učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Zprostředkování zdravotních služeb a psychoterapeutických konzultací v online prostředí“ ve zjednodušeném režimu, jehož předběžné oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 24. 10. 2025 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 27. 10. 2025 pod ev. č. Z2025-060155 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 28. 10. 2025 pod ev. č. 712023-2025,

jsem na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád a podle § 152 odst. 6 písm. b) a § 90 odst. 5 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0220/2026/VZ, č. j. ÚOHS-19356/2026/510 ze dne 28. 5. 2026 **p o t v r z u j i** a podaný rozklad **z a m í t á m**.

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP ZADAVATELE A SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ VEDENÉ ÚŘADEM

1. Zadavatel zahájil dne 24. 10. 2025 odesláním předběžného oznámení k uveřejnění zadávací řízení pro zadání veřejné zakázky. Dne 23. 1. 2026 byla zadavateli doručena žádost navrhovatele o účast v zadávacím řízení. Část technické kvalifikace navrhovatel prokazoval prostřednictvím své dceřiné společnosti uLékaře.cz Health Care, s.r.o., IČO 09664777, se sídlem Českomoravská 2408/1a, Libeň, 190 00 Praha 9 (dále jen „uLékaře.cz Health Care“ nebo „dceřiná společnost“).

2. Rozhodnutím zadavatele o vyloučení účastníka zadávacího řízení z účasti v zadávacím řízení ze dne 25. 2. 2026 (dále jen „rozhodnutí o vyloučení“) zadavatel navrhovatele vyloučil z účasti v zadávacím řízení s odůvodněním, že „*vzhledem k tomu, že účastník nepředložil žádné doklady dle § 83 zákona k dceřiné osobě, nelze uznat předmětnou významnou službu pro účely prokázání technické kvalifikace účastníka.*“

3. Dne 5. 3. 2026 byly zadavateli doručeny námitky navrhovatele z téhož dne, které směřovaly proti rozhodnutí o vyloučení (dále jen „námitky“). Zadavatel námitky navrhovatele rozhodnutím ze dne 20. 3. 2026 (dále jen „rozhodnutí o námitkách“) odmítl.

4. Vzhledem ke skutečnosti, že se navrhovatel s postupem zadavatele a jeho argumenty uvedenými v rozhodnutí o námitkách neztotožnil, podal dne 30. 3. 2026 k Úřadu návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z téhož dne.

II. NAPADENÉ ROZHODNUTÍ

5. O návrhu navrhovatele Úřad rozhodl dne 28. 5. 2026 tak, že jej v souladu s § 265 písm. a) zákona zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

6. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že dceřiná společnost uLékaře.cz Health Care představuje jinou osobu ve smyslu § 83 zákona, a navrhovatel tak nemohl bez dalšího prokazovat splnění části technické kvalifikace prostřednictvím této osoby. Skutečnost, že navrhovatel a uLékaře.cz Health Care tvoří koncern a že ji navrhovatel ovládá, sama o sobě nevylučuje aplikaci § 83 zákona, neboť se jedná o dvě samostatné právnické osoby (blíže srov. bod 117 napadeného rozhodnutí). Podle bodu 122 napadeného rozhodnutí by v šetřeném případě ve vztahu k prokázání splnění části technické kvalifikace prostřednictvím dceřiné společnosti jakožto jiné osoby postačovalo, pokud by navrhovatel předložil jakékoliv potvrzení či jiný doklad způsobilý osvědčit, že bude mít určité konkrétní zdroje, resp. kapacity dceřiné společnosti v určitém konkrétním rozsahu skutečně během realizace veřejné zakázky k dispozici. Absenci požadovaných dokladů nebylo možné dle bodu 127 napadeného rozhodnutí považovat za pouhý formální nedostatek, nýbrž za nedostatek zásadní, jenž vedl k neprokázání technické kvalifikace navrhovatelem. Zadavatel tak z pohledu Úřadu postupoval v souladu se zákonem, když dospěl k závěru o neprokázání technické kvalifikace a navrhovatele z účasti v zadávacím řízení vyloučil.

III. ROZKLAD NAVRHOVATELE

7. Dne 12. 6. 2026 obdržel Úřad proti napadenému rozhodnutí rozklad navrhovatele. Napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 28. 5. 2026. Rozklad byl podán řádně a včas.

Námitky rozkladu

8. Navrhovatel pokládá napadené rozhodnutí za nezákonné a věcně nesprávné. Navrhovatel je i nadále přesvědčen, že rozhodnutí o vyloučení je zmatečné a věcně nepřezkoumatelné, neboť z něj nevyplývá, které konkrétní dokumenty navrhovatel nedoložil, a co konkrétně tedy bylo důvodem pro jeho vyloučení. Navrhovatel dále tvrdí, že Úřad nesprávně aplikoval § 83 zákona na šetřenou situaci (na člena téhož koncernu, jako je účastník zadávacího řízení). Dále navrhovatel vznáší námitky v souvislosti s dodržením zásady rovného přístupu při aplikaci § 46 zákona ze strany zadavatele. Podrobně jsou rozkladové námitky uvedeny v rámci jejich vypořádání v odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu.

Závěr rozkladu

9. Navrhovatel ve svém rozkladu předsedovi Úřadu navrhuje, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání, resp. aby napadené rozhodnutí změnil tak, že se rozhodnutí o vyloučení ruší.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

10. Zadavatel se k rozkladu navrhovatele vyjádřil prostřednictvím přípisu ze dne 22. 6. 2026. Uvedl, že se ztotožňuje se závěrem Úřadu o nedůvodnosti návrhu a nesouhlasí s tvrzeními navrhovatele. Zadavatel trvá na tom, že při vyloučení navrhovatele postupoval plně v souladu se zákonem.

11. Tvrzení navrhovatele o údajném účelovém postupu zadavatel pokládá za nepodložené domněnky. Zadavatel je přesvědčen, že rozhodnutí o vyloučení formuloval určitě a jednoznačně. Důvodem pro vyloučení navrhovatele bylo nepředložení dokladů dle § 83 odst. 1 zákona. Zadavatel se neztotožňuje se závěrem Úřadu o tom, že k prokázání splnění části technické kvalifikace prostřednictvím dceřiné společnosti (jakožto jiné osoby dle § 83 zákona) by stačilo, pokud by navrhovatel předložil jakýkoli doklad způsobilý osvědčit, že bude mít její kapacity v potřebném rozsahu skutečně k dispozici během realizace veřejné zakázky. Podle zadavatele není dán důvod pro rozlišování mezi jinými osobami dle § 83 zákona. Z vysvětlení, které navrhovatel předložil, však reálná připravenost či konkrétní závazek dceřiné společnosti každopádně nevyplývá.

12. Dále se zadavatel vyjadřuje k dílčím tvrzením navrhovatele uvedeným v jeho rozkladu.

13. V závěru svého vyjádření zadavatel předsedovi Úřadu doporučuje, aby napadené rozhodnutí potvrdil a podaný rozklad zamítl.

IV. ŘÍZENÍ O ROZKLADU

14. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

15. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení věci ve všech jejích vzájemných souvislostech byl podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, ta však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu, přičemž s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise byl přijat závěr, že Úřad napadeným rozhodnutím rozhodl správně a v souladu se zákonem.

V. K NÁMITKÁM ROZKLADU

16. Spornou otázkou v šetřeném případě je zákonnost vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení pro veřejnou zakázku. Nejprve je třeba zabývat se rozhodnutím o vyloučení z pohledu tvrzené nepřezkoumatelnosti.

K tvrzené nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o vyloučení

17. Z rozhodnutí o vyloučení vyplývají tyto informace:

„Účastník v předloženém vysvětlení k otázce prokázání části technické kvalifikace prostřednictvím člena holdingu potvrzuje, že dodavatelem významné služby ‚Interpretace krevních testů' nebyl účastník, ale jeho dceřiná společnost uLékaře.cz Health Care s.r.o.

K této dceřiné společnosti však účastník nepředložil žádné doklady dle § 83 zákona. I na dceřinou společnost je třeba pohlížet jako na jinou osobu dle § 83 zákona. (...)

Vzhledem k tomu, že účastník nepředložil žádné doklady dle § 83 zákona k dceřiné osobě, nelze uznat předmětnou významnou službu pro účely prokázání technické kvalifikace účastníka.

Výše uvedeným postupem tak účastník naplnil důvody pro jeho vyloučení ze zadávacího řízení veřejné zakázky podle § 48 odst. 2 písm. a) a b) zákona, když žádost o účast účastníka nesplňuje zadávací podmínky veřejné zakázky (tj. účastník neprokázal technickou kvalifikaci dle odst. 5.2 až 5.8 kvalifikační dokumentace) a účastník tyto nedostatky žádosti o účast neobjasnil či nedoplnil ani na základě žádosti podle § 46 zákona."[1]

18. Na základě tohoto odůvodnění rozhodnutí o vyloučení lze shledat, že zadavatel navrhovatele vyloučil pro nepředložení dokladů, které zadavatel vyžadoval s ohledem na to, že část kvalifikace prokazoval navrhovatel prostřednictvím své dceřiné společnosti.

19. Navrhovatel je přesvědčen, že rozhodnutí o vyloučení je *„zmatečné a věcně nepřezkoumatelné, tedy v rozporu s § 6 ZZVZ (zejm. zásadou transparentnosti), protože z jeho obsahově složitého shrnutí dosavadního postupu hodnotící komise, resp. Zadavatele, není vůbec zřejmé, ve kterých konkrétních bodech (dokumentech) žádost o účast nakonec splňuje/nesplňuje požadavky Zadavatele, resp. které původně tvrzené nedostatky žádosti o účast byly nakonec odstraněny, a které nikoli.*" K tomu lze uvést, že podrobné shrnutí dosavadních postupů v zadávacím řízení (které předcházelo shora uvedené citaci z rozhodnutí o vyloučení) není rozhodnutí o vyloučení na škodu. Zásadní je, zda z něj vyplývá důvod samotného vyloučení. Jak bylo uvedeno shora, nedostatek navrhovatelovy žádosti o účast spočíval v nedoložení dokumentů dle § 83 zákona, které odpovídají dokladům specifikovaným zadavatelem v bodech 6.3-6.7 kvalifikační dokumentace. Jiné nedostatky zmíněné v rozhodnutí o vyloučení nepředstavovaly důvod pro vyloučení navrhovatele.

20. Ačkoli navrhovatel tvrdí, že mu nebylo jasné, v čem spočíval důvod jeho vyloučení, na straně 7 rozkladu uvádí, že „z *odůvodnění Rozhodnutí o vyloučení pouze vyplývá, že explicitním důvodem vyloučení Navrhovatele bylo nedoložení dokumentů týkajících se společnosti uLékaře.cz Health Care s.r.o. coby tzv. jiné osoby ve smyslu § 83 ZZVZ. Důvodem vyloučení Navrhovatele tedy bylo nedoložení následujícího*:

   a) dokladů společnosti uLékaře.cz Health Care s.r.o. prokazujících splnění profesní způsobilosti podle § 77 odst. 1 ZZVZ (výpis z obchodního rejstříku),

[1] Blíže srov. rozhodnutí o vyloučení, které tvoří položku č. 27 správního spisu sp. zn. ÚOHS-S0220/2026/VZ.

b) *dokladů společnosti uLékaře.cz Health Care s.r.o. prokazujících splnění chybějící části kvalifikace prostřednictvím jiné osoby (seznam významných služeb, osvědčení objednatele),*

c) *dokladů společnosti uLékaře.cz Health Care s.r.o. prokazujících splnění základní způsobilosti podle § 74 ZZVZ (čestné prohlášení, potvrzení správce daně, potvrzení české správy sociálního zabezpečení, výpisy z rejstříku trestů) a*

d) *smlouvu nebo jinou osobou podepsané potvrzení o její existenci, jejímž obsahem je závazek jiné osoby k poskytnutí plnění určeného k plnění Veřejné zakázky nebo k poskytnutí věcí nebo práv, s nimiž bude dodavatel oprávněn disponovat při plnění Veřejné zakázky, a to alespoň v rozsahu, v jakém jiná osoba prokázala kvalifikaci za dodavatele.*"

21. Navrhovatel tedy na základě rozhodnutí o vyloučení jednoznačně identifikoval důvod svého vyloučení i chybějící doklady.

22. V poznámkách pod čarou č. 3-6 rozkladu navrhovatel uvádí, že shora uvedené dokumenty zadavateli doložil. V námitkách proti rozhodnutí o vyloučení však tuto argumentaci nevznáší – vyjma dokumentu dle písmene d), za který považuje své vysvětlení s názvem „Vysvětlení k otázce prokázání části technické kvalifikace prostřednictvím člena holdingu" (dále jen „vysvětlení k dceřiné společnosti"). Navrhovatel ani neuvádí důkazy na podporu tvrzení, že předmětné dokumenty zadavateli předložil. Nutno podotknout, že na výpis z obchodního rejstříku společnosti uLékaře.cz Health Care navrhovatel poukázal pouze prostřednictvím hypertextového odkazu a doklady dle písmene c) vyjma výpisu z rejstříku trestů člena statutárního orgánu nepředložil vůbec.[2] Jestliže tedy zadavatel v rozhodnutí o vyloučení uzavřel, že „*účastník nepředložil žádné doklady dle § 83 zákona k dceřiné osobě*", dá se tomuto rozhodnutí vytknout toliko to, že nespecifikuje, které konkrétní dokumenty navrhovatel nepředložil, a i to, že skutečně některé dokumenty přehlíží.

23. V tomto smyslu se tedy lze částečně ztotožnit s námitkami navrhovatele, ovšem nikoli až do té míry, že by absence výslovného výčtu dotčených chybějících dokumentů představovala takovou vadu rozhodnutí o vyloučení, že by z něj nebylo možné určit důvod vyloučení navrhovatele. Nutno podotknout, že k zákonnému vyloučení účastníka zadávacího řízení by postačovalo nedoložení byť jen jednoho z dokumentů dle § 83 zákona, resp. bodů 6.3-6.7 kvalifikační dokumentace. Navrhovatel přitom netvrdí, že by doložil všechny uvedené dokumenty, ale dovolává se pouze některých z nich.

24. Ze shora citovaného výčtu dokladů je patrné, že navrhovatel si byl vědom skutečnosti, které doklady bylo nezbytné doložit v případě prokazování kvalifikace jinou osobou. V poznámkách pod čarou pak uvádí, které doklady zadavateli v této souvislosti předložil. I při co nejbenevolentnějším přístupu k žádosti o účast navrhovatele (včetně vysvětlení k ní podaným dle § 46 zákona) lze dovodit, že navrhovatel ke své dceřiné společnosti doložil toliko

- doklad dle bodu 6.3 písm. a) kvalifikační dokumentace (výpis z obchodního rejstříku dceřiné společnosti), ačkoli navrhovatel na něj odkazoval pouze prostřednictvím hypertextového

[2] Výpis z rejstříku trestů statutára (který tvořil součást žádosti o účast navrhovatele) se primárně vztahoval k účasti samotného navrhovatele a dceřiné společnosti se týká pouze „náhodou" – díky tomu, že obě společnosti mají stejného jednatele.

odkazu, což nelze pokládat za řádné předložení dokladu ve smyslu zákona či kvalifikační dokumentace,

- doklady dle bodu 6.3 písm. b) kvalifikační dokumentace (doklady prokazující splnění chybějící části kvalifikace prostřednictvím jiné osoby) a
- jeden z dokladů dle bodu 6.3 písm. c) kvalifikační dokumentace (výpis z rejstříku trestů člena statutárního orgánu dceřiné společnosti).

Ani navrhovatel tedy netvrdí, že by zadavateli předložil všechny dokumenty vyžadované ustanovením § 83 zákona.

25. Pokud jde o vysvětlení k dceřiné společnosti, tento dokument nepředstavuje „*smlouvu nebo jinou osobou podepsané potvrzení o její existenci, jejímž obsahem je závazek jiné osoby k poskytnutí plnění určeného k plnění veřejné zakázky nebo k poskytnutí věcí nebo práv, s nimiž bude dodavatel oprávněn disponovat při plnění veřejné zakázky, a to alespoň v rozsahu, v jakém jiná osoba prokázala kvalifikaci za dodavatele*“, které zadavatel požadoval v bodu 6.3 písm. d) kvalifikační dokumentace. Jeho obsahem totiž není závazek dceřiné společnosti uLékaře.cz Health Care, neboť vysvětlení je výslovně činěno za navrhovatele, nikoli za jeho dceřinou společnost.

26. Zadavatel nebyl povinen navrhovateli ve výzvě k doplnění nabídky sdělovat, které z dokladů má předložit, jestliže prokazuje kvalifikaci prostřednictvím jiné osoby, neboť tyto informace vyplývaly již z kvalifikační dokumentace. Navrhovatel tyto doklady nepředložil, neboť byl přesvědčen, že se na něj § 83 zákona, resp. body 6.3 a násl. kvalifikační dokumentace, nevztahují. Jestliže nyní namítá, že netuší, které konkrétní doklady zavdaly důvod k jeho vyloučení, jedná se o otázku podružnou, neboť, jak bylo uvedeno shora, k nesplnění kvalifikace v tomto případě postačovalo nepředložení i jen jediného z těchto dokladů. Skutečnosti, které relevantní doklady předložit měl a nepředložil, si přitom navrhovatel musel být ve fázi svého vyloučení vědom.

27. Je třeba uvést, že zadavatel se při formulaci důvodu vyloučení dopustil určitého formálního pochybení, proti kterému ovšem navrhovatel nevznáší námitky. Zadavatel totiž v rozhodnutí o vyloučení výslovně odkázal na § 83 zákona. Šetřený případ však představuje zadávání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu, kde zadavatel automaticky podle tohoto ustanovení zákona nepostupuje. V kvalifikační dokumentaci zadavatel ustanovení § 83 zákona výslovně nezmiňuje, nicméně jej takřka doslovně přebírá v bodech 6.3-6.7 kvalifikační dokumentace. Každopádně navrhovatel již před podáním žádosti o účast věděl, že v případě prokázání kvalifikace prostřednictvím jiné osoby je povinen předložit doklady, které zadavatel vymezil v kvalifikační dokumentaci. Skutečnost, že zadavatel v rozhodnutí o vyloučení namísto odkazu na tyto body kvalifikační dokumentace pracuje s odkazem na § 83 zákona, když mezi těmito ustanoveními není zásadní rozdíl, tedy nepředstavuje vadu, která by mohla mít vliv na zákonnost tohoto rozhodnutí zadavatele. Ostatně, jak bylo uvedeno shora, navrhovatel proti této formální vadě rozhodnutí o vyloučení nebrojí (např. ve smyslu, že by rozporoval, proč měl dokládat dokumenty dle § 83 zákona, když toto ustanovení zákona nebylo v kvalifikační dokumentaci nijak zmíněno).

28. Závěrům napadeného rozhodnutí uvedeným v bodech 97 a násl. tedy nelze ničeho vytknout. Úřad se správně zabýval všemi aspekty přezkoumatelnosti rozhodnutí o vyloučení a z odůvodnění napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, proč je z tohoto pohledu shledal

jako zákonné. Vzhledem k tomu, že rozkladová argumentace je vůči rozhodnutí o vyloučení spíše obecná a nad rámec návrhových námitek proti napadenému rozhodnutí nebrojí, lze se se správností a zákonností této části napadeného rozhodnutí plně ztotožnit.

K zákonnosti důvodu vyloučení navrhovatele

29. Navrhovatel hodlal splnění technické kvalifikace dle bodu 5.2 a násl. kvalifikační dokumentace (seznam významných služeb) prokázat prostřednictvím zkušeností své dceřiné společnosti uLékaře.cz Health Care s realizací významné služby s názvem „Interpretace krevních testů“ (dále jen „významná služba“).

30. Pro takový případ uvedl zadavatel v bodech 6.3-6.7 kvalifikační dokumentace dokumenty, které musí účastník předložit. Jedná se o:

    a) doklady prokazující splnění profesní způsobilosti podle § 77 odst. 1 zákona jinou osobou,

    b) doklady prokazující splnění chybějící části kvalifikace prostřednictvím jiné osoby,

    c) doklady o splnění základní způsobilosti podle § 74 zákona jinou osobou a

    d) smlouvu nebo jinou osobou podepsané potvrzení o její existenci, jejímž obsahem je závazek jiné osoby k poskytnutí plnění určeného k plnění veřejné zakázky nebo k poskytnutí věcí nebo práv, s nimiž bude dodavatel oprávněn disponovat při plnění veřejné zakázky, a to alespoň v rozsahu, v jakém jiná osoba prokázala kvalifikaci za dodavatele.

31. Lze se plně ztotožnit s důvody, pro které Úřad odmítl názor navrhovatele o tom, že mateřská společnost by mohla splnění kvalifikace prostřednictvím své dceřiné společnosti prokazovat bez dalšího, tedy že se v takovém případě nejedná o prokazování kvalifikace jinými osobami ve smyslu § 83 zákona, resp. dle bodů 6.3-6.7 kvalifikační dokumentace. Úřad správně vycházel ze závěrů rozsudku C-812/24 ze dne 22. 1. 2026 (dále jen „rozsudek LIPOR“) o tom, že „*využití kapacity dceřiné společnosti, a to i v případě, že mateřská společnost vlastní 100 % jejího kapitálu, spadá pod využití kapacity ‚jiných subjektů‘*“ (blíže srov. bod 41 rozsudku LIPOR). SDEU v této souvislosti odkazuje na čl. 63 odst. 1 první pododstavec první větu směrnice 2014/24, který představuje transpoziční předlohu ustanovení § 83 zákona. Pojem „jiný subjekt“, který používá směrnice, tedy odpovídá pojmu „jiná osoba“, který používá zákon a zadavatel v kvalifikační dokumentaci.

32. SDEU přitom odmítl přenesení pojmu „hospodářská jednotka“ z judikatury vyvinuté SDEU ve vztahu k pravidlům hospodářské soutěže do práva veřejných zakázek (bod 43 rozsudku). Skutečnost, že vlastní právní subjektivita dceřiné společnosti nebrání sama o sobě tomu, aby její chování bylo přičítáno její mateřské společnosti, je dle bodu 46 rozsudku LIPOR zásadní z hlediska zajištění účinného provádění unijních pravidel hospodářské soutěže, přičemž brání tomu, „*aby se velké skupiny prostřednictvím vytváření dceřiných společností vyhýbaly přísným sankcím*“. SDEU výslovně uzavřel, že „*takový účel je přitom unijnímu právu v oblasti veřejných zakázek cizí*.“

33. Závěr uvedený v bodu 117 napadeného rozhodnutí o tom, že „*dceřiná společnost uLékaře.cz Health Care, s.r.o. představuje jinou osobu ve smyslu § 83 zákona, a navrhovatel tak nemohl bez dalšího prokazovat splnění části technické kvalifikace prostřednictvím této osoby. Skutečnost, že navrhovatel a dceřiná společnost uLékaře.cz Health Care, s.r.o., jejímž prostřednictvím byla prokazována část technické kvalifikace, tvoří koncern a že ji navrhovatel*

ovládá, sama o sobě nevylučuje aplikaci § 83 zákona, neboť se jedná o dvě samostatné právnické osoby“, je tedy zcela správný.

34. V této souvislosti je třeba korigovat závěry Úřadu uvedené v bodech 120-122 napadeného rozhodnutí o tom, že specifická povaha koncernových vztahů umožňuje k prokázání splnění kvalifikace prostřednictvím dceřiné společnosti předložit toliko „*potvrzení či jiný doklad způsobilý osvědčit, že bude mít určité konkrétní zdroje, resp. kapacity dceřiné společnosti v určitém konkrétním rozsahu skutečně během realizace veřejné zakázky k dispozici*“. Zde se již Úřad od rozsudku LIPOR nedůvodně odklání, ačkoli SDEU v bodu 48 daného rozsudku uvedl, že zadavatel musí být schopen ověřit, že je dceřiná společnost vhodná ve smyslu článku 58 směrnice 2014/24 (tedy, že splňuje kvalifikaci) a neexistují důvody pro její vyloučení podle článku 57 této směrnice.

35. SDEU uzavřel, že „*mateřská společnost, která hodlá využít kapacity dceřiné společnosti, v níž vlastní veškerý kapitál a jeden z jejích jednatelů je rovněž jednatelem mateřské společnosti, nemůže být vyloučena ze zadávacího řízení jen proto, že ke své nabídce nepřipojila jednotné evropské osvědčení pro veřejné zakázky za tuto dceřinou společnost, jelikož takové opomenutí může být napraveno, pokud tomu nebrání žádné ustanovení vnitrostátního práva a tato náprava je provedena v souladu se zásadami rovného zacházení a transparentnosti.*“[3] Tento závěr se však týká pouze nepředložení jednotného evropského osvědčení a znamená, že účastník je oprávněn jednak namísto JEO předložit jiné doklady, které prokazují splnění požadavků zadavatele a dále, že pokud tak neučiní v nabídce, může tak za určitých podmínek učinit dodatečně. Úřad tento závěr rozsudku LIPOR přehledně shrnuje v bodu 121 napadeného rozhodnutí.

36. Překvapivě však v následujícím bodu 122 napadeného rozhodnutí Úřad dovozuje, že k prokázání splnění části technické kvalifikace prostřednictvím dceřiné společnosti postačuje pouze doklad způsobilý osvědčit, že účastník bude mít kapacity této společnosti skutečně k dispozici.

37. Jak bylo uvedeno shora, takový závěr z rozsudku LIPOR nevyplývá a není podložen ani platnou právní úpravou, neboť fakticky zavádí zvláštní režim pro společnosti tvořící koncern, aniž by byl takový režim zákonem výslovně upraven nebo z něj bylo možné dovodit tento režim výkladem. Ustanovení § 83 zákona (ani kvalifikační dokumentace) přitom mezi jednotlivými kategoriemi jiných osob nerozlišuje. Pracují s jednotným pojmem „jiná osoba", pod nějž mohou spadat jak klasický poddodavatel, tak např. i dceřiná či sesterská společnost. Z této skutečnosti však nelze dovozovat, že by zákonodárce či zadavatel zamýšlel rozdílnou intenzitu prokazování podle toho, zda se jedná o subjekt ze stejného podnikatelského uskupení, či o subjekt stojící mimo něj. Naopak, z jazykového i systematického výkladu § 83 zákona a bodů 6.3 a násl. kvalifikační dokumentace vyplývá, že právní režim prokazování kvalifikace prostřednictvím jiné osoby je pro všechny tyto případy totožný.

38. Tuto skutečnost potvrzuje i změna terminologie oproti předchozí právní úpravě zadávání veřejných zakázek. Zákonodárce opustil pojem "subdodavatel" užívaný zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, a nahradil jej širším pojmem "jiná osoba". Smyslem této změny bylo rozšířit okruh subjektů, jejichž prostřednictvím lze kvalifikaci prokazovat, nikoliv vytvořit privilegované postavení některých z nich. Rozšíření okruhu subjektů oprávněných prokazovat

[3] Blíže srov. odpověď na druhou předběžnou otázku v závěru rozsudku LIPOR.

splnění kvalifikace za zadavatele však nelze zaměňovat za zmírnění požadavků na prokázání jejich připravenosti podílet se na realizaci veřejné zakázky.

39. Účelem § 83 zákona není pouze umožnit účastníkovi prokázat kvalifikaci prostřednictvím jiné osoby, ale současně zajistit, aby zadavatel mohl ověřit, zda jiná osoba bude skutečně participovat na plnění veřejné zakázky v rozsahu, v jakém za účastníka prokazuje kvalifikaci, a dále, zda tato osoba sama splňuje zákonem stanovené požadavky na základní a profesní způsobilost. Zákon (i zadavatel v šetřeném případě) tyto doklady výslovně vyžaduje, protože jiná osoba není pouhým „nositelem reference“ či formálním poskytovatelem kvalifikace, ale subjektem, který se má na realizaci veřejné zakázky skutečně podílet.

40. Takový výklad odpovídá rovněž ustálené rozhodovací praxi Úřadu i správních soudů, podle níž institut prokazování kvalifikace prostřednictvím jiné osoby nesmí sloužit k pouhému formálnímu „zapůjčení“ kvalifikace. Zadavatel musí mít možnost ověřit, že závazek jiné osoby je reálný, dostatečně konkrétní a zajišťuje skutečné využití jejích kapacit při plnění veřejné zakázky. Požadavek na doložení základní a profesní způsobilosti této osoby je proto logickým důsledkem její předpokládané účasti na plnění veřejné zakázky a současně prostředkem k ochraně zadavatele před zapojením subjektu, který by jinak nesplňoval základní zákonné předpoklady pro plnění předmětu veřejné zakázky.

41. V situaci, kdy je kvalifikace prokazována prostřednictvím jiných osob, je tedy nezbytné dodržet všechny podmínky § 83 zákona, v šetřeném případě, kdy se jedná o zjednodušený režim, pak podmínky kvalifikační dokumentace, které však ustanovení § 83 zákona takřka doslovně přebírají. Zákon i zadavatel prostřednictvím kvalifikační dokumentace tedy jednoznačně vymezují, co má účastník v takovém případě doložit a jakékoli *ex post* zjednodušování těchto požadavků či rozlišování, které z nich jsou v určitém případě účelné, a které nikoli, by znamenalo porušení zásady transparentnosti a rovného zacházení.

42. Toto doplnění odůvodnění napadeného rozhodnutí nemá vliv na jeho správnost či zákonnost, neboť navrhovatel zadavateli nepředložil ani ten doklad, který by teoreticky podle nesprávných závěrů napadeného rozhodnutí postačoval (smlouvu nebo jinou osobou podepsané potvrzení o existenci takové smlouvy, jejímž obsahem je závazek jiné osoby k poskytnutí plnění určeného k plnění veřejné zakázky nebo k poskytnutí věcí nebo práv, s nimiž bude dodavatel oprávněn disponovat při plnění veřejné zakázky, a to alespoň v rozsahu, v jakém jiná osoba prokázala kvalifikaci za dodavatele).

43. Závěrem lze tedy shrnout, že z textu § 83 zákona ani z žádné zadávací podmínky v šetřeném případě nelze dovodit, že by v případě prokázání splnění kvalifikace jinou osobou postačovalo doložit jen některé z předepsaných dokladů pouze proto, že jinou osobou je společnost náležející do téhož koncernu jako navrhovatel. Přijetí takového výkladu by znamenalo vytvoření výjimky, která nemá oporu v zákoně ani kvalifikační dokumentaci, a vedlo by k nerovnému postavení účastníků při prokazování kvalifikace. Dodavatelé využívající kapacity společností ze svého koncernu by byli zvýhodněni oproti těm, kteří využívají kapacity jiných osob mimo koncern, přestože zákon mezi těmito situacemi žádný rozdíl nestanoví. Takový výklad by byl v rozporu nejen se zněním § 83 zákona (jakož i se zněním kvalifikační dokumentace), ale i se zásadou rovného zacházení a zákazu diskriminace zakotvenou v § 6 zákona. Vysvětlení k dceřiné společnosti, které navrhovatel zadavateli předložil, neodpovídá požadavkům dle čl. 6.3 a násl. kvalifikační dokumentace, resp. požadavkům § 83 zákona, přičemž navrhovatel nepředložil ani další z požadovaných dokladů. Zadavatel tedy postupoval správně,

pokud uzavřel, že předmětnou významnou službu pro účely prokázání technické kvalifikace navrhovatele nebylo možné uznat.

K dalším námitkám rozkladu

44. V souvislosti s tvrzenou nepřezkoumatelností rozhodnutí o vyloučení navrhovatel brojí rovněž proti **rozhodnutí o námitkách**. V rozkladu uvádí, že ani z něj nevyplývá, které konkrétní dokumenty navrhovatel nedoložil, a co tedy bylo důvodem pro jeho vyloučení. Zadavatel v rozhodnutí o námitkách objasňoval systematiku rozhodnutí o vyloučení, které chronologicky popisovalo proces posouzení postupně zjišťovaných a objasňovaných skutečností, na jehož konci vykrystalizoval důvod vyloučení navrhovatele – nepředložení dokladů dle § 83 zákona ve vztahu k dceřiné společnosti. Jak bylo uvedeno v souvislosti s rozhodnutím o vyloučení, neuvedení konkrétních dokladů dle § 83 zákona nezpůsobilo jeho nepřezkoumatelnost. Obdobně je tomu i v případě rozhodnutí o námitkách, u něhož bylo shledáno, že reaguje na všechny námitky navrhovatele a ani v jeho případě absence výslovného výčtu chybějících dokladů nemohla způsobit jeho nezákonnost.

45. Pokud jde o odkaz navrhovatele na **správní řízení sp. zn. ÚOHS-S0127/2026/VZ**, lze poznamenat, že v tomto správním řízení byla řešena zákonnost zadávacích podmínek šetřeného zadávacího řízení. Návrh navrhovatele byl v tomto případě zamítnut, přičemž tvrzenou nezákonnost Úřad neshledal. Prvostupňové rozhodnutí bylo následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0071/2026/VZ. Z tohoto důvodu není zřejmý smysl rozkladové námitky o tom, že obsah správního spisu sp. zn. ÚOHS-S0127/2026/VZ „*jednoznačně potvrzuje tvrzení a závěry Navrhovatele, že Zadavatel porušil zákon*“. Postupy, které navrhovatel popisuje na str. 4 rozkladu, představují přirozený důsledek snižování počtu účastníků, ke kterému může v zadávacím řízení daného typu dojít.

46. Co se týče obav navrhovatele o **zachování zásady rovného přístupu v souvislosti s výzvami zadavatele k doplnění či objasnění nabídek**, lze se ztotožnit se závěry Úřadu o tom, že se jedná o spekulativní úvahy navrhovatele (blíže srov. bod 133 napadeného rozhodnutí). Navrhovatel na str. 11 rozkladu uvozuje svou námitku slovy, „***zda náhodou*** *nedošlo k situaci, že některému účastníkovi byla doručena podrobná výzva k doplnění/objasnění všech konkrétních (a třeba i jmenovitě uvedených) dokumentů, a zda jinému účastníkovi (tj. Navrhovateli) nebylo ‚pouze nepřímo naznačeno‘, že v jeho žádosti o účast mohou ještě některé dokumenty chybět*“ (zvýraznění doplněno).

47. Přezkumná činnost Úřadu je vymezena konkrétními tvrzeními účastníků řízení a skutkovým stavem věci, nikoli obecnými úvahami o možném nezákonném postupu zadavatele. Úřad proto není povinen zabývat se teoretickými situacemi či hypotetickými scénáři, na které jej účastník pouze obecně upozorní, pokud nejsou formulovány jako konkrétní námitka a nejsou podloženy relevantními skutkovými tvrzeními, a je-li to možné, pak i důkazními návrhy. Úřad v bodu 133 napadeného rozhodnutí správně potvrdil, že není povinen zabývat se každou teoretickou možností porušení zákona, kterou účastník v řízení nastíní. Jeho povinností je vypořádat konkrétní námitky opřené o skutková tvrzení vztahující se k přezkoumávanému postupu zadavatele. Tím není dotčena zásada materiální pravdy, neboť ta se vztahuje na skutečnosti významné pro posouzení uplatněných námitek, nikoli na abstraktní či potenciální situace, které v projednávané věci nebyly tvrzeny ani doloženy.

48. Navrhovatel v rozkladu zmiňuje **rozhodnutí Úřadu, odborný článek a informační list Úřadu**, na která upozorňoval zadavatele v rámci vysvětlení k dceřiné společnosti. Úřad se těmito odkazy zabýval v bodech 128 a 129 napadeného rozhodnutí, a vzhledem k tomu, že navrhovatel proti těmto závěrům nevznáší konkrétní námitky, lze jen poznamenat, že s dotčenými body napadeného rozhodnutí je možné souhlasit.

VI. ZÁVĚR

49. V řízení o rozkladu navrhovatele bylo shledáno, že Úřad rozhodl správně, když návrh navrhovatele zamítl, neboť rozhodnutí o jeho vyloučení ze zadávacího řízení bylo správné a v souladu se zákonem.

50. Z tohoto důvodu bylo napadené rozhodnutí potvrzeno a rozklad navrhovatele zamítnut.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Adresát/i:

1. uLékaře.cz, s.r.o., Českomoravská 2408/1a, Libeň, 190 00 Praha 9
2. KOUKAL LEGAL, advokátní kancelář s.r.o., Příkop 834/8, Zábrdovice, 602 00 Brno

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy